

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Palladio. 49.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

tum lasciviam ignominia & dedecore affecit, illos ipsos qui deliquerunt impunitos abire sinet.

Eidem. 47.

Si iis, qui vitæ consuetudinem cum Eusebio habent, duorum alterum necesse est, nimirum ut vel in ipsius offensionem atque odium incurrant, aut intemperantiæ ipsius socij ac participes sint (siquidē graves & temperates extrudit, eos autem qui petulanter atque inhonestē se gerere norunt, charos habet.) author tibi fuerim ut ipsius consuetudinem & contubernium fugias, ne pestilentem morbum contrahas.

Eidem. 48.

Eum, o modestiæ nativum simulacrū, haudquaquam laudo, qui in priuata quidem vita perquam summissum & humilē se præbet, in imperio autem ac magistratu maiora, quàm pro humanæ conditione, opinionis errore sibi fingat (ignavi enim profectō atque ingenerosū & plebei hoc esse existimo:) verum eum, qui, cum in priuatorum numero est, sublimem & excelsum, cum autem præful creatus est, facilem se ac modestum præstat, morbosque utriusque rei insidiantes vitat, illi nimirum humilitatem, huic autem superbiam.

Palladio. 49.

Cum à vitio abstinueris, tum de virtute quoque considerationem abs te in æquum fuerit. Si enim illud propulsaris, tum etiam quodnam virtutis genus arripere debeas, considerare licebit. Priusquàm autem fundamenta rectè iacta sint, de fine atque fastigio verba facere superuacaneū esse iudico.

Theodoro Augustalia. 50.

Etiamsi quispiam rex sit, atque opibus circumfluat, ac voluptatibus cumuletur,

ἀκρασίαν, αὐτὸς τῶν πλημμελιῶν καὶ ἀπρωρῆτης ἀφῆσθαι.

Τῷ αὐτῷ. μζ.

Εἰ ἀνάγκη τοῖς σωούσι Εὐσεβίᾳ, δοῖν βάτερον συμπροῖν, ἢ μεμνησθῆναι μετέχειν τῆς ἀκρασίας. ἐπειδὴ τὸς μὲν σφόδρα ἀπελαύνει, τὸς δ' εἰδότες ἀρχμοῖ ἐν ἀγαπῶν παραμένει, σι φεύγειν τῶν αὐτῶν διατρέχει, μὴ λοιμικοῦ νοσήματος ὡς ἀπολαύσης.

Τῷ αὐτῷ. μη.

Οὐκ ἔσπιδέχομαι, ὃ μετριοφροσύνῃ αὐπέσσει ἀγαλμα, τὸν ἐν μὲν τῷ ἰδιωτεύειν ταπεινὸν ἄγαν φαιρόμενον, ἐν δὲ τῷ ἀρχεῖν μείζονα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως φανταζόμενον. ἀγενεῖα γὰρ καὶ ἀνάδρα καὶ ἰδιωτικὴ τῶν ὀπίσθ' ἡγοῦμαι ψυχῆς εἶναι περὶ μίλιον. ἀλλ' ἰδιώτης μὲν ἀνὴρ, ἰψήλιος τυγχάνει ἀρχῶν δ' ἔσφαρθεῖς ὅπτεικος καὶ μίτρετος, καὶ τὰ ἐφειδρευόντα ἐχετῆρα πρᾶγμα πινούσημα τὰ διαφύροι. ἔ μὲν τῆ ταπεινότητα, ἔ δὲ τὴν ἑσφοφίαν.

Παλλαδία. μ.

Ὅταν τῆς χακίας ἔσποχοιο, τότε καὶ αὐτῆς ἀρετῆς σκοπεῖν αὐ εἰς δέχμος. εἰς γὰρ ἐκείνῃ ἔσποτρίψαο, τότε καὶ αὐτῆς τὰ πῖνα πρόπον ἀρετῆς ἀπλάβοιο ἐξέσασκοπεῖν ὅτιν δὲ ἴην ἀρχμὸ καὶ τὴν κρηπὶ δα ὀρθῶς ἔσποθεῖσασ, αὐτῆ ἰδὸν ἡγοῦμαι αὐτῆ τῆς πελευτῆς καὶ τῆς κορωνίδος διεξελθῆναι.

Θεοδᾶρα Αὐγυσταλία. ς.

Εἰ καὶ βασιλεῖς τις εἴη, καὶ αὐτῆς ῥέοντα ἔχει τὸν πλοῦτον, καὶ εὐφροσύνης